

[Miljøministeren.]

diskuterede disse ting i fjor, at det var så åbenbare eksempler, man kom frem med.

Men lad nu det ligge. Lad os kalde det detaljer eller hovedsager, ligesom vi nu har hjerte til. Jeg har altså den opfattelse, at planlægningslovgivningen, strækkende sig over land- og byzonenloven, region- og landsplanloven og den revision af den kommunale planlægning, som nu forestår, er et stort hele, og spørgsmålet om de enkelte situationer, hvor, som det er sagt, private interesser kan lægge sig hindrende i vejen for en offentlig planlægning, er et lille bitte hjørne. Det må dog vist erkendes.

Jeg mener altså, at vi bør se disse ting i sammenhæng. Nu må vi jo se, hvad vi kan komme til i udvalget, og så må, som hr. Auken siger, folketingets flertal jo vise sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om fysik planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om værdisikret (indeksreguleret) opsparing og finansiering [af Dahlgaard m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (Nr. XXVII) findes i tillæg A. sp. 1691, fremsættelsen i tidenden sp. 1919).

Forslaget sættes til forhandling.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Taletiden for ordførere og medlemmer er i første omgang 10 minutter, idet den mellem

partierne aftalte begrænsning af taletiden ikke gælder i denne sag.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Formålet med dette forslag til beslutning, der er fremsat af det radikale venstre og socialdemokratiet, er jo dels at fremme opsparingen i pengeform, dels at tilvejebringe forudsætninger for indeksregulerede udlån, især til boligbyggeri.

Hvad det første formål angår, kan vist ingen benægte, at der er behov for at skabe bedre vilkår for den opsparing, der foregår i form af pengeværdier, og som derfor lider under inflationen og under de stærkt stigende priser. Det er vel indlysende, at folk, der skal have anbragt pengeopsparing, gerne vil have mulighed for at kunne gøre det på en pristalsreguleret måde, og det kan ikke nægtes, at de senere års prisstigninger har skabt hårde vilkår for den del af opsparingen, der er anbragt i obligationer eller som indlån.

Hvad det andet formål angår, udlåns siden, er det jo naturligt nok, at folk, der skal optage lån, i visse tilfælde kan føle sig fristet til at bruge en låneform, hvor renter og afdrag i de første år bliver lempelige. Risikoen er naturligvis, at disse rent øjeblikkelige fordele kan komme til at virke uforholdsmæssig stærkt, så man ikke tager tilstrækkeligt hensyn til, at indeksreguleringen på længere sigt kan føre til måske endda meget væsentlige stigninger i ydelserne. Man risikerer, det bliver sådan lidt af det, lægerne kalder en indslumringspille, som man falder godt i søvn på, men hvor man så til gengæld har det dårligt sent på natten.

Ingen kan jo vide, hvor store stigninger der over en længere periode kan blive tale om i prisniveauet. En låntager vil ikke normalt være i stand til at skabe sig noget særlig godt overblik over sine muligheder for at klare de stigende forpligtelser. Man må også huske på, at ligegyldigt hvilket indekstal man regulerer fordringerne efter, er det vel temmelig sikkert, at ikke alle grupper af låntagere kan regne med at få deres indtægt